

Dz.U. 2012 poz. 1456**USTAWA**

z dnia 7 grudnia 2012 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 592 i 908) po art. 5a dodaje się art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5b. W 2013 r. przez przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej, o którym mowa w art. 5 ust. 2, należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej w drugim półroczu 2010 r. ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 5 ust. 7.”

Art. 2. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2011 r. Nr 277, poz. 1634 i Nr 291, poz. 1707 oraz z 2012 r. poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 po ust. 4d dodaje się ust. 4e w brzmieniu:

„4e. W roku 2013 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego, o którym mowa w ust. 4, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

2) w art. 16j po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W roku 2013 rezydentura jest finansowana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”;

3) w art. 16k po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. W roku 2013 szkolenie specjalizacyjne jest dofinansowywane przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721, z późn. zm.²⁾) po art. 68ga dodaje się art. 68gb w brzmieniu:

„Art. 68gb. W roku 2013:

1) pracodawcy zatrudniającemu w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy mniej niż 25 pracowników oraz pracodawcy zatrudniającemu co najmniej 25 pracowników w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i osiągającemu wskaźnik zatrudnienia osób niepełnosprawnych w wysokości co najmniej 6% przysługuje miesięczne dofinansowanie w wysokości:

- a) 70% kwot, o których mowa w art. 26a ust. 1,
- b) 90% kwot, o których mowa w art. 26a ust. 1 i 1b;

2) pracodawcy prowadzącemu zakład pracy chronionej przysługuje 100% kwot dofinansowania, o których mowa w art. 26a ust. 1 i 1b.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2011 r. Nr 79, poz. 431 i Nr 291, poz. 1707) po art. 29j dodaje się art. 29k w brzmieniu:

„Art. 29k. Kwotę bazową dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w 2013 r. ustala się w wysokości przysługującej tym osobom w 2008 r. W 2013 r. kwota bazowa dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe nie jest waloryzowana.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) członków organów nadzorczych jednostek organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 2–8, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych,”;

2) po art. 29c dodaje się art. 29d w brzmieniu:

„Art. 29d. 1. Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2009 r. stanowi w 2013 r. podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 8, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku członków organów nadzorczych jednostek, o których mowa w art. 2 pkt 7, w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 1 pkt 8, a w szczególności rad nadzorczych i komisji rewizyjnych, podstawę do ustalenia maksymalnej wysokości wynagrodzenia miesięcznego stanowi w 2013 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2011 r.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁴⁾) w art. 108 po ust. 1d dodaje się ust. 1e w brzmieniu:

„1e. Ze środków Funduszu Pracy w 2013 r. są finansowane:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyków, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyki;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wyroby akcyzowe – wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe oraz susz tytoniowy, określone w załączniku nr 1 do ustawy;”

b) po pkt 23a dodaje się pkt 23b w brzmieniu:

„23b) pośredniczący podmiot tytoniowy – podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży suszu tytoniowego, który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu celnego o tej działalności;”

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 1, art. 9a ust. 1 i 2, art. 9b ust. 1 i 2 oraz art. 100 ust. 1 i 2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.”;

3) po art. 9a dodaje się art. 9b w brzmieniu:

„Art. 9b. 1. W przypadku suszu tytoniowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzspółnotowe suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 2) sprzedaż suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 3) import suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 4) zużycie suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy;
- 5) zużycie suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych;
- 6) nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał jego sprzedaży.

2. Za sprzedaż uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

3. Jeżeli w stosunku do suszu tytoniowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży suszu tytoniowego, sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje ten susz podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy lub pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu.

5. W sytuacji, o której mowa w ust. 4, sprzedawca suszu tytoniowego może zażądać od nabywcy przedstawienia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego albo potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy, a w razie odmowy ich przedstawienia przez nabywcę może odmówić sprzedaży suszu tytoniowego po cenie nieuwzględniającej akcyzy.”;

4) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. W przypadku suszu tytoniowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego suszu tytoniowego;
- 2) wydania suszu tytoniowego w przypadku dokonania jego sprzedaży;
- 3) zużycia suszu tytoniowego;
- 4) nabycia lub wejścia w posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;
- 5) powstania długu celnego, w przypadku importu suszu tytoniowego.”;

5) w art. 13 w ust. 1:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) będący nabywcą lub posiadaczem suszu tytoniowego niebędący podmiotem prowadzącym skład podatkowy, pośredniczącym podmiotem tytoniowym lub rolnikiem, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od tego suszu zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tego suszu;”;

b) w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) będący pośredniczącym podmiotem tytoniowym zużywającym susz tytoniowy;

9) będący podmiotem prowadzącym skład podatkowy zużywającym susz tytoniowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych.”;

6) w art. 16 ust. 3a–4a otrzymują brzmienie:

„3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany przed dniem rozpoczęcia tej działalności powiadomić pisemnie o tym właściwego naczelnika urzędu celnego. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie siedziby lub zamieszkania podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3b. Właściwy naczelnik urzędu celnego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy. Potwierdzenie to powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a, oraz oznaczenie organu potwierdzającego.

3c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki w Biuletynie Informacji Publicznej aktualną listę pośredniczących podmiotów węglowych oraz pośredniczących podmiotów tytoniowych, obejmującą ich następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania, NIP lub REGON oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

4. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub pisemnym powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4a. Pośredniczący podmiot węglowy oraz pośredniczący podmiot tytoniowy są obowiązani poinformować właściwego naczelnika urzędu celnego o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej w tym charakterze, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym zaprzestano prowadzenia działalności.”;

7) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. W przypadku sprzedaży przez pośredniczący podmiot tytoniowy suszu tytoniowego nieoznaczonych znakami akcyzy innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot

tytoniowy, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje z urzędu decyzję o utracie ważności wydanego wcześniej temu pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy oraz o skreśleniu go z listy, o której mowa w art. 16 ust. 3c.

2. Pisemne potwierdzenie przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy traci ważność z dniem wydania decyzji, o której mowa w ust. 1.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego po wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, wykreśla pośredniczący podmiot tytoniowy z listy, o której mowa w art. 16 ust. 3c, oraz zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej informację o utracie ważności wydanego wcześniej temu pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy.

4. Ponowne wydanie podmiotowi, wobec którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, pisemnego potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy oraz umieszczenie go na liście, o której mowa w art. 16 ust. 3c, możliwe jest po upływie trzech lat od doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1.”;

8) w art. 21 w ust. 7 w pkt 2 w lit. d średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) podmiotu dokonującego czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1 i 2;”;

9) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. W przypadku suszu tytoniowego podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.”;

10) w art. 40 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów węglowych oraz suszu tytoniowego.”;

11) w art. 47 w ust. 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) suszu tytoniowego.”;

12) w art. 96 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Stawki akcyzy na napoje fermentowane wynoszą:

1) na cydr i perry o kodach CN 2206 00 31, 2206 00 51 oraz 2206 00 81, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 5,0% objętości – 97,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;

2) na pozostałe napoje fermentowane – 158,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.”;

13) w dziale IV tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Wyroby tytoniowe i susz tytoniowy”;

14) w art. 99:

a) w ust. 2 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:

„1) na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 188,00 zł za każde 1000 sztuk i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;

2) na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 128,02 zł za każdy kilogram i 31,41% maksymalnej ceny detalicznej;

3) na cygara i cygaretki – 266,90 zł za każde 1000 sztuk.”;

b) w ust. 3 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) na papierosy – 327,60 zł za każde 1000 sztuk;

2) na tytoń do palenia – 218,40 zł za każdy kilogram.”;

15) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. 1. Za susz tytoniowy uznaje się suchy tytoń niebędący jeszcze wyrobem tytoniowym.

2. Podstawą opodatkowania suszu tytoniowego jest ilość tego suszu wyrażona w kilogramach.

3. Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 218,40 zł za każdy kilogram.

4. W przypadku:

1) nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub

2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– bez jego oznaczenia znakami akcyzy, stawka akcyzy wynosi 436,80 zł za każdy kilogram.

5. W przypadku nabycia lub posiadania suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należytnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tego suszu, stosuje się stawkę akcyzy, o której mowa w ust. 4.

6. Nie dokonuje się:

1) nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub

2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– luzem bez opakowania.”;

16) w art. 116:

a) w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a, ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 16, podmiocie będącym.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Obowiązek oznaczania suszu tytoniowego podatkowymi znakami akcyzy ciąży na podmiocie dokonującym czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.”;

17) w art. 117 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadkach, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 2 oraz w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, odpowiednio przed dokonaniem ich sprzedaży lub przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych.”;

18) w art. 125 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje również podmiot dokonujący czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.”;

19) w załączniku nr 1 po poz. 44 dodaje się poz. 45 w brzmieniu:

45	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy
----	-----------------------	----------------

20) w załączniku nr 2 po poz. 24 dodaje się poz. 24a w brzmieniu:

24a	ex 3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych
-----	---------	---

		celów, co oleje mineralne, wyłącznie:
	3811 11 10	1) Środki przeciwstukowe, na bazie tetraetylołowiu
	3811 11 90	2) Pozostałe środki przeciwstukowe, na bazie związków ołowiu
	3811 19 00	3) Pozostałe środki przeciwstukowe
	3811 90 00	4) Pozostałe

21) w załączniku nr 3 po poz. 10 dodaje się poz. 11 w brzmieniu:

11	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy
----	-----------------------	----------------

Art. 8. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. Wieloletni Plan Finansowy Państwa to plan dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów budżetu państwa sporządzany na cztery lata budżetowe.”;

2) po art. 103 dodaje się art. 103a w brzmieniu:

„Art. 103a. Wieloletni Plan Finansowy Państwa zawiera wstępną prognozę podstawowych wielkości makroekonomicznych.”;

3) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Wieloletni Plan Finansowy Państwa określa:

- 1) prognozy dochodów oraz wydatków budżetu państwa;
- 2) kwoty wyniku i potrzeb pożyczkowych budżetu państwa oraz źródła ich sfinansowania;
- 3) prognozy dochodów i wydatków budżetu środków europejskich;
- 4) wynik budżetu środków europejskich;
- 5) prognozę wyniku sektora finansów publicznych;
- 6) prognozę kwoty państwowego długu publicznego.

2. Prognozę dochodów budżetu państwa ujmuje się w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa według głównych kategorii dochodów, z wyszczególnieniem:

- 1) dochodów podatkowych:
 - a) podatków pośrednich,
 - b) podatków bezpośrednich;
- 2) dochodów niepodatkowych;
- 3) cła;
- 4) środków europejskich i środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 5 lit. a i b, na realizację projektów pomocy technicznej oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lit. b tiret drugie, pkt 5 lit. c i d oraz pkt 6, po ich przekazaniu na rachunek dochodów budżetu państwa.

3. Prognozę wydatków budżetu państwa ujmuje się w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa w układzie obejmującym funkcje państwa wraz z celami i miernikami stopnia wykonania danej funkcji.”;

4) w art. 107 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wieloletni Plan Finansowy Państwa jest aktualizowany przez Radę Ministrów, w drodze uchwały, raz

w roku, w terminie do dnia 30 kwietnia, i uwzględnia prognozę obejmującą dany rok budżetowy i trzy kolejne lata.

2. Aktualizacja polega na doprowadzeniu danych zawartych w Wieloletnim Planie Finansowym Państwa do zgodności z ustawą budżetową na dany rok budżetowy lub, w uzasadnionych przypadkach, do zgodności z danymi dotyczącymi przewidywanego wykonania ustawy budżetowej za poprzedni rok budżetowy.”;

5) w art. 142 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) skonsolidowany plan wydatków na rok budżetowy i dwa kolejne lata państwowych jednostek budżetowych, państwowych funduszy celowych, agencji wykonawczych, instytucji gospodarki budżetowej oraz państwowych osób prawnych, o których mowa w art. 9 pkt 14, sporządzany w układzie zadań budżetowych określonych w art. 2 pkt 3, wraz z celami i miernikami stopnia realizacji celów.”;

6) w art. 226:

a) w ust. 1:

– uchyla się pkt 7,

– dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) kwoty wydatków bieżących i majątkowych wynikających z limitów wydatków na planowane i realizowane przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 3.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wieloletniej prognozy finansowej dołącza się objaśnienia przyjętych wartości. W objaśnieniach mogą być zawarte także informacje uszczegóławiające dane, o których mowa w ust. 1.”;

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przez przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 3, należy rozumieć wieloletnie programy, projekty lub zadania, w tym związane z:

- 1) programami finansowanymi z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3;
- 2) umowami o partnerstwie publiczno-prywatnym.”;

7) w art. 227 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wieloletnia prognoza finansowa obejmuje okres roku budżetowego oraz co najmniej trzech kolejnych lat budżetowych.”;

8) w art. 230 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Jednostka samorządu terytorialnego przekazuje regionalnej izbie obrachunkowej uchwały i zarządzenia w sprawie wieloletniej prognozy finansowej.

9. Projekt uchwały w sprawie wieloletniej prognozy finansowej lub jej zmiany, o którym mowa w ust. 2, oraz uchwała i zarządzenie w sprawie wieloletniej prognozy finansowej są przekazywane do regionalnej izby obrachunkowej w formie dokumentu elektronicznego.”;

9) po art. 230 dodaje się art. 230a i 230b w brzmieniu:

„Art. 230a. Regionalna izba obrachunkowa przekazuje, w formie dokumentu elektronicznego, Ministrowi Finansów:

- 1) projekty wieloletnich prognoz finansowych, o których mowa w art. 230 ust. 2, wraz z wynikami opinii;
- 2) wieloletnie prognozy finansowe wraz z wynikami rozstrzygnięć nadzorczych.

Art. 230b. Minister Finansów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego oraz załącznika, o których mowa w art. 226 ust. 1 i 3,
- 2) sposób przekazywania przez jednostkę samorządu terytorialnego regionalnej izbie obrachunkowej:
 - a) projektów uchwał, o których mowa w art. 230 ust. 2,

- b) uchwał i zarządzeń w sprawie wieloletniej prognozy finansowej,
- 3) sposób i terminy przekazywania przez regionalne izby obrachunkowe Ministrowi Finansów:
- a) projektów wieloletnich prognoz finansowych, o których mowa w art. 230 ust. 2, wraz z wynikami opinii,
- b) wieloletnich prognoz finansowych wraz z wynikami rozstrzygnięć nadzorczych
- mając na względzie potrzebę zapewnienia jawności i przejrzystości finansów publicznych, sporządzenia realistycznych prognoz finansowych jednostek samorządu terytorialnego oraz uzyskania przez Ministra Finansów informacji umożliwiających realizację zadań, o których mowa w art. 74 i art. 174 pkt 4.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 94 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W 2013 r. tworzy się w budżecie państwa rezerwę celową przeznaczoną na wydatki, o których mowa w ust. 1, w wysokości odpowiadającej planowanemu przyrostowi dochodów.”;

- 2) po art. 121 dodaje się art. 121a w brzmieniu:

„Art. 121a. Kwot z tytułu wykupu, wyemitowanych przed wejściem w życie ustawy, o której mowa w art. 1, obligacji nominowanych w walutach obcych na zagranicznych rynkach kapitałowych, z wyłączeniem odsetek od tych obligacji, nie uwzględnia się przy ustalaniu limitu łącznej kwoty spłat i wykupu zadłużenia jednostek samorządu terytorialnego w sposób określony w ustawie, o której mowa w art. 1.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 247, poz. 1652 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 585) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) użyte w art. 3 w ust. 1, w art. 4, w art. 5 oraz w art. 7 wyrazy „31 grudnia 2012 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2013 r.”;
- 2) w art. 9 w pkt 2 wyrazy „1 stycznia 2013 r.” zastępuje się wyrazami „1 stycznia 2014 r.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o rachunkowości oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 102, poz. 585) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 w ust. 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„W okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. ilekroć w przepisach ustaw wymienionych w art. 2 i art. 3 jest mowa o samochodzie osobowym – oznacza to pojazd samochodowy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, konstrukcyjnie przeznaczony do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, z wyjątkiem:”;

- 2) w art. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 2 pkt 1 lit. b i pkt 3 oraz art. 3 pkt 1 lit. b i pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 czerwca 2011 r. o wdrożeniu naziemnej telewizji cyfrowej (Dz. U. Nr 153, poz. 903) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw łączności może w roku 2013 przekazać ze środków budżetu państwa dotację celową dla jednostek telewizji publicznej, o których mowa w art. 26 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.⁸⁾), z przeznaczeniem na odtworzenie sygnału analogowego w nadawaniu sygnału cyfrowego telewizji.”;

- 2) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W latach 2013–2022 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 32 551 tys. zł, z tym że w:

- 1) 2013 r. – 32 551 tys. zł;
- 2) latach 2014–2022 – 0 zł.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 174, poz. 1039 i Nr 291, poz. 1707) po art. 96a dodaje się art. 96b w brzmieniu:

„Art. 96b. W roku 2013 środki przeznaczone na sfinansowanie stażu podyplomowego na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 103, przekazuje marszałkowi województwa minister właściwy do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.”.

Art. 14. W roku 2013 środki, o których mowa:

- 1) w art. 70a ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.⁹⁾), przeznaczone na dofinansowanie doskonalenia zawodowego nauczycieli, z uwzględnieniem doradztwa metodycznego, wyodrębnia się w budżetach organów prowadzących szkoły w wysokości do 1% planowanych rocznych środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe nauczycieli, jednak nie mniej niż 0,5% tych środków;
- 2) w art. 70a ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, przeznaczone na wspieranie na obszarze województwa doskonalenia zawodowego nauczycieli wyodrębnia się w budżetach wojewodów w łącznej wysokości do 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty ustalanego w oparciu o kwotę bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.;
- 3) w art. 70a ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, przeznaczone na realizację ogólnokrajowych zadań w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli wyodrębnia się w budżecie ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania w łącznej wysokości do 5000 średnich wynagrodzeń nauczyciela stażysty ustalanego w oparciu o kwotę bazową, o której mowa w art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 15. W roku 2013 do ustalania odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla nauczycieli, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, stosuje się kwotę bazową obowiązującą w dniu 1 stycznia 2012 r.

Art. 16. 1. Wielkość wynagrodzeń, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, nie może przekroczyć w roku 2013 wielkości wynagrodzeń zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. (Dz. U. poz. 273) albo wynikających z planów finansowych na rok 2012, w przypadku gdy nie są one ujęte w ustawie budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 4, w następujących jednostkach sektora finansów publicznych:

- 1) urzędach organów władzy państwowej, kontroli, ochrony prawa, sądach i trybunałach wymienionych w art. 139 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z wyłączeniem wynagrodzeń nauczycieli – w zakresie awansu zawodowego oraz skutków przechodzących podwyższenia wynagrodzeń z roku 2012 – zatrudnionych w placówkach prowadzonych przez te organy oraz wynagrodzeń sędziów, prokuratorów i referendarzy sądowych, z tym że:
 - a) w części 02 – Kancelaria Sejmu i części 03 – Kancelaria Senatu wielkość wynagrodzeń w roku 2013 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2012 po wyłączeniu wielkości wynagrodzeń wypłaconych w związku ze zmianą kadencji Sejmu i Senatu oraz z realizacją zadań wynikających z przygotowania, obsługi i sprawowania Prezydencji Rzeczypospolitej Polskiej w Radzie Unii Europejskiej,
 - b) w części 05 – Naczelny Sąd Administracyjny i części 15 – Sądy powszechne wielkość wynagrodzeń w roku 2013 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2012, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 24 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2011 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. Nr 291, poz. 1707),
 - c) w części 08 – Rzecznik Praw Obywatelskich wielkość wynagrodzeń w roku 2013 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2012, przy uwzględnieniu zmian określonych w art. 24 ust. 3 pkt 3 ustawy, o której mowa w lit. b;
- 2) agencjach wykonawczych;
- 3) instytucjach gospodarki budżetowej;
- 4) państwowych funduszach celowych;
- 5) Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i funduszach zarządzanych przez Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 6) Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem instytutów naukowych;
- 7) państwowych instytucjach kultury;

8) innych państwowych osobach prawnych należących do sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. W przypadku zmiany formy organizacyjno-prawnej jednostki lub podmiotu prawnego, o których mowa w ust. 1, wielkość wynagrodzeń w roku 2013 ustala się w warunkach porównywalnych z roku 2012.

3. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1, nie wlicza się wynagrodzeń:

1) związanych z utworzeniem w roku 2013 nowych etatów w następujących częściach:

- a) 08 – Rzecznik Praw Obywatelskich w wysokości 667 tys. zł,
- b) 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w wysokości 539 tys. zł,
- c) 11 – Krajowe Biuro Wyborcze w wysokości 174 tys. zł,
- d) 14 – Rzecznik Praw Dziecka w wysokości 192 tys. zł;

2) w państwowych instytucjach kultury:

- a) Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu w części finansowanej z dochodów uzyskanych z inwestowania Kapitału Wieczystego Fundacji Auschwitz-Birkenau,
- b) Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku:
 - w części finansowanej ze środków Fundacji Rodziny Józefa Piłsudskiego,
 - w części pochodzącej z budżetu państwa w wysokości 2300 tys. zł;

3) w instytucji gospodarki budżetowej – Centralny Ośrodek Informatyki w wysokości 14 000 tys. zł związanych z utworzeniem w roku 2013 nowych etatów z tytułu realizacji nowych zadań.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń w instytucji gospodarki budżetowej z pominięciem ograniczeń, o których mowa w ust. 1, w przypadku przeniesienia zadań z innej jednostki sektora finansów publicznych, nie więcej niż o kwotę zmniejszenia wielkości wynagrodzeń w jednostce, z której przeniesiono zadanie, uwzględniając konieczność prawidłowej realizacji zadań publicznych.

Art. 17. 1. Wielkość wynagrodzeń w podmiotach, o których mowa w art. 16 ust. 1, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w roku 2013 może przekroczyć wielkość wynagrodzeń finansowanych z udziałem tych środków, zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. albo wynikających z planów finansowych na rok 2012, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70% ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń niezależnie od ograniczeń, o których mowa w ust. 1, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 18. 1. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w częściach budżetu państwa będących w dyspozycji tego samego dysponenta oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 16 ust. 1, których plany finansowe nie są ujmowane w ustawie budżetowej, nie może w roku 2013 przekroczyć wielkości wynagrodzeń bezosobowych zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. albo wynikających z planów finansowych na rok 2012, z zastrzeżeniem ust. 3–6.

2. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, z wyłączeniem wynagrodzeń finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 16 ust. 1, których plany finansowe są ujmowane w ustawie budżetowej, nie może w roku 2013 przekroczyć wielkości wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planach finansowych stanowiących załącznik do ustawy budżetowej na rok 2013, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Do wielkości wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się wynagrodzeń:

- 1) przyznanych z rezerw celowych;
- 2) wypłacanych w związku z prowadzonymi postępowaniami przygotowawczymi i sądowymi.

4. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, o których mowa w ust. 1, w roku 2013:

- 1) podwyższa się o kwoty przeznaczone na realizację zadań, na które kwoty te zostały przeznaczone w roku 2012 w następujących częściach:
 - a) 28 – Nauka – o kwotę 1 490 000 zł,
 - b) 38 – Szkolnictwo wyższe – o kwotę 926 000 zł,
 - c) 46 – Zdrowie – o kwotę 881 000 zł,
 - d) 85/16 – Województwo opolskie – o kwotę 27 000 zł;
- 2) podwyższa się w następujących częściach:
 - a) 17 – Administracja publiczna – o kwotę 781 000 zł,
 - b) 19 – Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe – o kwotę 811 000 zł,
 - c) 27 – Informatyzacja – o kwotę 459 000 zł,
 - d) 37 – Sprawiedliwość – o kwotę 6 000 000 zł,
 - e) 71 – Urząd Transportu Kolejowego – o kwotę 300 000 zł.

5. W roku 2013 wielkość wynagrodzeń bezosobowych w częściach budżetu państwa, z których w 2011 r. ponoszone były wydatki na funkcjonowanie resortowych komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, z wyłączeniem części 17 – Administracja publiczna, 19 – Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe, 37 – Sprawiedliwość, pomniejsza się o wynagrodzenia wypłacone w roku 2011 członkom tych komisji.

6. W roku 2013 w uzasadnionych przypadkach wielkość wynagrodzeń bezosobowych może być powiększona o niewykorzystane wynagrodzenia.

Art. 19. Wielkość wynagrodzeń bezosobowych, finansowanych w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, w częściach budżetu państwa będących w dyspozycji tego samego dysponenta oraz w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 16 ust. 1, może w roku 2013 przekroczyć wielkość wynagrodzeń bezosobowych finansowanych z udziałem tych środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2012 z dnia 2 marca 2012 r. albo wynikających z planów finansowych na rok 2012, w przypadku gdy plany te nie są ujmowane w ustawie budżetowej, zwiększonych o środki przyznane z rezerw celowych, w części finansowanej lub refundowanej z tych środków, zaś w części współfinansowania krajowego jedynie wówczas, gdy te zwiększane wynagrodzenia są finansowane w wysokości co najmniej 70% ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 20. 1. W roku 2013 wielkość wynagrodzeń w Narodowym Centrum Badań i Rozwoju nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń ustalonych w planie finansowym, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na rok 2013.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 21. 1. W roku 2013 wielkość wynagrodzeń w Ośrodku Studiów Wschodnich im. Marka Karpia nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń ustalonych w planie finansowym, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na rok 2013.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa

w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 22. 1. W roku 2013 wielkość wynagrodzeń Rzecznika Ubezpieczonych nie może przekroczyć wielkości wynagrodzeń ustalonych w planie finansowym, stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej na rok 2013.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 23. 1. W roku 2013 wielkość wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych w Narodowym Funduszu Zdrowia nie może przekroczyć wielkości:

- 1) wynagrodzeń oraz wynagrodzeń bezosobowych ustalonych w planie finansowym Narodowego Funduszu Zdrowia na rok 2013 zatwierdzonym przez ministra właściwego do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych na podstawie art. 121 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹⁰⁾);
- 2) wynagrodzeń zaplanowanych w rezerwie utworzonej w planie, o którym mowa w pkt 1, w związku z realizacją zadań wynikających z ustawy z dnia 27 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. poz. 1016).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń o środki przyznane w ramach programów realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 24. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wyrazić zgodę na zwiększenie wielkości wynagrodzeń bezosobowych niezależnie od ograniczeń, o których mowa w art. 18, art. 19 i art. 23 ust. 1 pkt 1, uwzględniając stan finansów publicznych państwa, konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji zadań publicznych oraz źródło finansowania zwiększenia wielkości wynagrodzeń.

Art. 25. 1. Przez wynagrodzenia, o których mowa w art. 16, art. 17, art. 18 ust. 6 i art. 20–23, rozumie się wydatki pieniężne oraz wartość świadczeń w naturze, wypłacane sędziom, prokuratorom, posłom, senatorom oraz pracownikom zatrudnionym na podstawie stosunku pracy, z wyjątkiem osób kierujących w rozumieniu ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, zaliczone – według zasad statystyki zatrudnienia i wynagrodzeń określonych przez Główny Urząd Statystyczny – do „wynagrodzeń bez wypłat z zysku”.

2. Przez wynagrodzenia bezosobowe, o których mowa w art. 18, art. 19 i art. 23, rozumie się w szczególności wynagrodzenia:

- 1) wypłacane na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło;
- 2) wypłacane na podstawie odrębnych przepisów osobom, które wykonują określone czynności na polecenie właściwych organów, w szczególności biegłym w postępowaniu przygotowawczym, sądowym i administracyjnym, wynagrodzenia za czynności arbitrów, wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych, wynagrodzenia kuratorów zastępujących strony w postępowaniu;
- 3) wypłacane osobom fizycznym za udział w komisjach, radach, zespołach, komitetach, radach nadzorczych, zarządach spółek, jury w konkursach, radach naukowych i naukowo-technicznych, niezależnie od sposobu ich powoływania;
- 4) dodatkowe radców prawnych z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym wypłacane na podstawie umowy cywilnoprawnej;
- 5) przysługujące członkom komisji wojewódzkiej do spraw służby zastępczej i członkom komisji do spraw służby zastępczej za udział w pracach tych komisji;

- 6) dla pozaetatowych członków samorządowych kolegiów odwoławczych za udział w posiedzeniach;
- 7) ryczałtowe dla pozaetatowych członków kolegiów regionalnych izb obrachunkowych;
- 8) honoraria.

Art. 26. W roku 2013 specjalizacja, o której mowa w art. 70 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 13, jest dofinansowywana przez ministra właściwego do spraw zdrowia ze środków Funduszu Pracy.

Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw pracy na podstawie umowy zawartej z ministrem właściwym do spraw zdrowia przekazuje w roku 2013, na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw zdrowia, środki Funduszu Pracy z przeznaczeniem w roku 2013 na:

- 1) staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy i lekarzy dentyistów, o których mowa w przepisach o zawodach lekarza i lekarza dentyisty;
- 2) staże podyplomowe oraz specjalizacje pielęgniarek i położnych, o których mowa w przepisach o zawodach pielęgniarki i położnej.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności tryb przekazywania środków oraz ich rozliczenia.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia przekazuje na podstawie zawartych umów środki, o których mowa w ust. 1:

- 1) marszałkom województw;
- 2) wojewodom;
- 3) podmiotom prowadzącym szkolenie specjalizacyjne, o których mowa w art. 16h ust. 1 oraz art. 16k ust. 2 ustawy zmienianej w art. 2;
- 4) organizatorom kształcenia, o których mowa w art. 70 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 13.

Art. 28. W roku 2013 dysponent Funduszu Pracy, o którym mowa w ustawie zmienianej w art. 6, nie może dokonywać przesunięć, przewidzianych w planie Funduszu Pracy, wydatków realizowanych w ramach środków Unii Europejskiej w celu ich przeniesienia na zadania realizowane bez udziału środków europejskich, z tym że przesunięcia te mogą być dokonywane za zgodą ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 29. W roku 2013 fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 7 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66, z późn. zm.¹¹⁾), tworzy się z odpisu w wysokości 0,6% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. (Dz. U. Nr 29, poz. 150) na emerytury i renty.

Art. 30. W roku 2013 fundusz socjalny, o którym mowa w art. 27 ust. 1a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.¹²⁾), tworzy się z odpisu w wysokości 0,5% środków zaplanowanych w ustawie budżetowej na rok 2011 z dnia 20 stycznia 2011 r. na emerytury i renty.

Art. 31. 1. W roku 2013 wydatki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej, utworzonego na podstawie ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.¹³⁾), mogą być przeznaczone także na dofinansowanie zadań związanych z przygotowaniem kadry narodowej do udziału w igrzyskach olimpijskich, igrzyskach paraolimpijskich, igrzyskach głuchych, mistrzostwach świata lub mistrzostwach Europy.

2. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki uzyskiwania dofinansowania realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, tryb składania wniosków oraz przekazywania środków, z uwzględnieniem racjonalności i ciągłości finansowania zadań.

Art. 32. Zmiana w planie finansowym Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa na rok 2013, w wyniku której następuje zmniejszenie wpłat przekazywanych do budżetu państwa, wymaga akceptacji ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 33. W roku 2013 środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w kwocie:

- 1) 25 mln zł – przeznaczona na wpłatę składki z tytułu członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskiej Agencji Kosmicznej w części przypadającej do sfinansowania przez ministra właściwego do spraw środowiska;
- 2) 14 mln zł – przeznaczona na dokonywanie wpłat składek z tytułu członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacjach międzynarodowych innych niż wymieniona w pkt 1, w części przypadającej do sfinansowania przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej oraz ministra właściwego do spraw środowiska.

Art. 34. 1. W roku 2013 ze środków Krajowego Funduszu Drogowego, o którym mowa w art. 39 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931 i 951), mogą być finansowane remonty dróg krajowych realizowane przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, do łącznej wysokości 165 mln zł.

2. W celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1, Bank Gospodarstwa Krajowego dokonuje wypłat ze środków Krajowego Funduszu Drogowego na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

Art. 35. W roku 2013 z części 29 – Obrona narodowa mogą być finansowane projekty wspierające odbudowę infrastruktury cywilnej oraz wspierające wzmocnienie administracji lokalnej i społeczeństwa afgańskiego w rejonie odpowiedzialności Polskiego Kontyngentu Wojskowego ISAF w Afganistanie do kwoty 6 mln zł.

Art. 36. 1. Jednostka samorządu terytorialnego ustalając na:

- 1) lata 2013–2015 relację, o której mowa w art. 242 ustawy zmienianej w art. 8,
- 2) lata 2014–2018 relację spłaty zobowiązań określoną w ustawie zmienianej w art. 8

– wyłącza wydatki bieżące ponoszone na spłatę przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przekształconego na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zm.¹⁴⁾) w wysokości, w jakiej nie podlegają sfinansowaniu dotacją z budżetu państwa.

2. W latach 2014–2018 ograniczeń w zakresie spłaty zobowiązań określonych w ustawie zmienianej w art. 8 nie stosuje się do wykupów papierów wartościowych, spłat kredytów i pożyczek, z wyłączeniem odsetek od tych zobowiązań, zaciągniętych przez jednostkę samorządu terytorialnego na spłatę przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przekształconego na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

3. W roku 2013 ograniczeń określonych w art. 169 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.¹⁵⁾) nie stosuje się do wykupów papierów wartościowych, spłat kredytów i pożyczek zaciągniętych przez jednostkę samorządu terytorialnego na spłatę przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przekształconego na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

4. W roku 2013 ograniczeń określonych w art. 170 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych nie stosuje się do przejętych zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przekształconego na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

Art. 37. 1. Jednostki samorządu terytorialnego dostosują uchwały w sprawie wieloletnich prognoz finansowych lub ich zmian do wymogów wynikających z art. 226 i art. 227 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Jednostki samorządu terytorialnego dostosują uchwały budżetowe i uchwały w sprawie wieloletnich prognoz finansowych lub ich zmian do wymogów wynikających z art. 36 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 38. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. z wyjątkiem art. 7 pkt 1 lit. b i pkt 6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*